

[Carsten Raft.]

fra Udfaldsvejene fra København se, at de i meget stor Udstrækning er spærret af parkerende Automobiles. De paagældende Kommuner har ikke særlig Interesse i at lave dyre Parkeringsanlæg, for det er K-Vogne, der er anbragt der — Tilbøjeligheden til at lave Parkeringspladser for dem er ganske naturligt mindre, end naar det drejer sig om lokale Vogne. Spørgsmaalet er derfor, om man paa en eller anden Maade kunde tage Vare paa disse Opgaver, som ogsaa har beskæftigelsesmæssig Interesse, og som har meget stor Interesse for den effektive Udnyttelse af det betydningsfulde og værdifulde Vejnet, der allerede er anlagt.

Alle de Indvendinger, jeg er kommet med over for dette Lovforslag, har, som det vil ses, en rent saglig Karakter. Selve Lovens Princip tilslutter mit Parti sig, og vi er villige til i et Udvalg at give Forslaget en velvillig og hurtig Behandling.

Valdemar Sørensen: Den Fredningsplan, som er deklaret for de saakaldte grønne Omraader omkring Hovedstaden, forudsætter jo i sig selv en hel Del af de Anlæg, det foreliggende Lovforslag beskæftiger sig med. Det, der sker ved Lovforslagets Fremkomst, er da, at Arbejder, som naturligt hører hjemme under denne Plan, ved Forslaget her søges fremskyndet, saaledes at de kan blive et Led i de Beskæftigelsesforanstaltninger, som en hel Række af Lovforslag for Tiden bestræber sig for at fremme. Jeg ser nok, at der i Forslagets § 1 tages det Forsigtighedshensyn, at der tales om Beskæftigelsesforanstaltningerne for den kommende Tid — Udtrykket er lidt svævende —, men naar jeg tænker paa alle de Arbejder, som staar i Forbindelse med og i Praksis følger af Foranstaltninger som dem, man her beskæftiger sig med, er jeg helt indforstaaet med dette Udtryk; blot vil jeg tilføje, at jeg haaber, man i den høje Regering vil bestræbe sig for at fjerne alle de Hindringer for Arbejdets praktiske Udførelse, der kan tænkes at komme til at foreligge, saadan at Forslaget virkelig kan fremme Beskæftigelsen i den nærmest kommende Tid.

Det kan jo ikke nægtes, at der er en hel Del Vanskeligheder, som man skal igennem ved et Forslag som dette. Det ærede Medlem Hr. Carsten Raft pegede løseligt paa en hel Del af dem, og det er jo ikke fremmed for nogen af os, der kender den Skæbne, som selve Fredningsplanen har i Praksis, at visse Vanskeligheder kan der komme til at foreligge. Hvad jeg haaber, er nu, at man saa

stærkt som muligt vil bestræbe sig for at fjerne disse Vanskeligheder, saa man kan komme i Gang med Tab af saa lidt Tid som muligt. Det ærede Medlem Hr. H. C. Hansen gjorde en Bemærkning om, at der ikke forelaa Oplysninger om, hvem der skal sætte Arbejderne i Gang. Det har jeg ogsaa hæftet mig ved, og jeg beder om, at man i det kommende Udvalg giver lidt Klarhed paa dette Punkt; deraf afhænger en hel Del af Effektiviteten i disse Planer. Men ved Siden af det Spørgsmaal, hvem der skal sætte Arbejdet i Gang, er der alle de andre Spørgsmaal, som komplicerer Sagen, og som rejser sig, naar man ser paa de følgende Paragraffer. Der er f. Eks. § 2, hvor Ministeriet bebyndiges til at paalægge tilstødende eller nærliggende Arealer Fredningsservitutter; det er ogsaa en Ting, vi skal ordne nogenlunde samtidig. Og der er § 3, hvor der er Tale om, at der skal gives Ejendomme langs de omtalte Stier og Veje saavel som Ejendomme, over hvilke der senere tænkes ført Stier eller Veje, Paalæg af Byggelinier o. lign. — ogsaa noget, der i Virkeligheden skal ordnes, inden Planen kan siges at være moden til Udførelse. Der er endvidere § 4, hvor der staar, at Ministeren bestemmer, i hvilket Omfang og paa hvilke Betingelser der kan gives tilstødende Grunde Adgangs- eller anden Façaderet til de her omhandlede Stier og Veje — et Spørgsmaal, som jeg formoder der vil være levende Interesse for i alle de Grundejerkredse, der kommer til at beskæftige sig med Planen.

Endvidere er der saa § 5. Jeg hilser med Tilfredshed, at man ved Erhvervelsen af de i § 2 omtalte Arealer søger at gennemføre Erhvervelsen ved Køb. Jeg tror, at det for hele Fredningssagens Gang paa dette som andre Omraader er af meget stor Vigtighed, at man fastslaar et saadant Princip. Endelig er der saa Spørgsmaalet om Ekspropriationen og Taksationerne, og der er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Carsten Raft i, at man maa vist se lidt paa denne Bestemmelse, for saadan som Forholdene ligger, forekommer det mig meget rimeligt, som det ærede Medlem sagde, at de interesserede Ejere paa en eller anden Maade maa være direkte interesserede i de Afgørelser, der her kommer til at foreligge.

Der er saaledes en hel Del Ting, som skal klares, inden vi kan faa rigtig Gang i det Arbejde, der her er Tale om, men det er mit Haab, at man fra alle Sider inden for Administrationen vil bestræbe sig for at simplificere de Forhold, det her drejer sig om, saa at man kan komme til hurtigere og rationelle Afgørelser. Spørgsmaalet er nem-